

Tot inundat d'escombraries

Text > **BLAI GASULL**

Il·lustració > **MARC VICENS**

Arriben al meu barri els contenidors nous que està instal·lant a la ciutat l'Ajuntament de Girona, i quan m'acosto a buscar la targeta que em permetrà obrir-los, quedo una mica sorprès que l'adjectiu *intel·ligent* sigui part de la informació que n'emet el mateix Ajuntament. Com que no hi he parat gaire atenció, pensava que això de «contenidors intel·ligents» era una manera de dir-ne més o menys consensuada entre els mitjans de comunicació i les xarxes. Perquè anomenar *intel·ligents* uns contenidors que s'obren amb una targeta és donar un sentit molt ampli a la paraula *intel·ligència*. És veritat que, sobretot en la forma anglesa *smart*, trobem intel·ligència en tota mena de productes: rellotges, cuines, llums i endolls, teixits, televisors o vàters. El màrqueting té les seves modes i, justament perquè som intel·ligents, no ens costa gaire entendre què vol dir que un vàter ho sigui. Però es fa estrany que l'Administració utilitzi aquests termes del màrqueting, sobretot en un tema com la recollida d'escombraries que excita tant la ciutadania.

Durant una temporada m'he mirat amb detall les publicacions de l'Ajuntament gironí a X: no hi ha res que desfermi tantes reaccions com el que fa referència a les deixalles. Encara més: la política d'habitatge, la cultural, les afectacions del trànsit, qualsevol cosa que no tingui a veure amb la brossa provoca a la xarxa una indiferència olímpica. I això no és només cosa de les publicacions de l'Ajuntament: la periodista de successos Anna Punsí, que piula habitualment sobre el seu camp professional, el 22 de març va llançar un comentari a les xarxes sobre el nou sistema de recollida: cap publicació seva ha tingut més interaccions, ni les referents als aldarulls de Salt a causa del desnonament de l'imam, ni les que va fer arran del tiroteig de la revetlla de Sant Joan a la Font de la Pólvara, que va cobrir a bastament. Més d'un miler de comentaris s'amunteguen entorn de la piulada sobre els contenidors: sembla, llegint-los, que aquest sistema de recollida és la quinta essència de la voluntat de control estatal, la nau insígnia del malbaratament dels diners públics, l'exponent màxim de la inoperància de l'Administració.

Va ser també al mes de març que Alba Sidera, corresponent d'*El Punt Avui* a Roma, hi va escriure un article que va titular: «Inundar-ho tot de merda». Res a veure, en principi,

amb la situació de les escombraries a Girona. A l'article, Sidera fa un repàs de la figura de Steve Bannon, un dels principals ideòlegs de la internacional reaccionària, i de les seves estratègies politicomediàtiques. Enverinar el debat públic, inundar-ho tot de merda, és una de les marques de la casa: «Disparar brutícia i caos a tort i a dret per deixar el món desorientat». No sembla que Steve Bannon tingui Girona en el seu focus, però tampoc ha calgut perquè la conversa pública sobre el tema hagi agafat aquests girs hiperbòlics tan característics de l'extrema dreta. No només se'ns estan omplint de merda els voltants dels contenidors.

Durant una temporada m'he mirat amb detall les publicacions de l'Ajuntament gironí a X: no hi ha res que desfermi tantes reaccions com el que fa referència a les deixalles

